

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version: Kaj Ahlsved : Låt det höras! Österbottens tidning 26.8.2018.

Kaj Ahlsved

Låt det höras!

*“Låt det höras. Yeah!
Låt det höras. Yeah!
Så om du har nånting att säga,
säg det högt till alla.”*

Den ovannämnda refrängen har vi hört till led och lust i vår familj i sommar. Sexåringen sjunger, dansar och rappar medan tvååringen gör så gott han kan och ropar ivrigt “Yeah!”.

Ifall inte låten redan börjat klinga i ditt huvud så kan jag berätta att textfraserna är refrängen till låten “Låt det höras” som har ingått i Barnkanalens tv-program “Sommarlov”. Låten är skriven av Erik och Lise Hjärpe och framförs av programledarna Malin, Alex och Angelika tillsammans med en hel del barn.

Mycket kunde sägas om låten och barnmusik i stort. Barnmusik är ju egentligen ett märkligt begrepp eftersom barn oftast bara benämner sin musik för – just det – musik. Begreppet barnmusik innebär ofta att det är vuxna som gör musiken för eller i bästa fall med barnen. Sällan är det barn som gör musik för barn alternativt barn som gör musik för vuxna (vuxenmusik?).

Precis som mycket av den kultur som barn tar del av så har barnmusiken ofta ett budskap och en fostrande funktion. Ifjol sporrade Sommarlov barnen till miljömedvetenhet genom att bli “Planetskötare”.

När jag först hörde “Låt det höras” antog jag att refrängen anspelade på nätmobbning, att man inte ska tala illa om varandra i “tysthet” på nätet. Men årets lärdom är att barn kan höja sin röst mot orättvisor, ta plats och säga sin åsikt. Lyssnar man längre än refrängen uppmanas barnen att lyssna lika mycket som de ropar – dialog med andra ord. Vackert så.

“Låt det höras” är med andra ord en kampsång för barn till barn om att de genom egen aktivitet kan bidra till förändring. Men låtskrivarna lämnar det upp till barnen att själva utforska var orättvisorna finns.

Musik- och konstupplevelser präglas ofta av ett utforskande av nya perspektiv. Konstupplevelser fördjupar och erbjuder möjlighet att till exempel se världen så som den ter sig just nu eller så som man skulle vilja att den var.

Musik erbjuder med andra ord eskapism i många former. Å ena sidan kan den erbjuda en känslomässig verklighetsflykt bort från bekymmer och världen så som den “har blivit”. Å andra sidan kan musiken stå för en vision om hur man vill att världen ska vara – kanske till och med ge kraft och frigöra människor genom känslor av samhörighet. Det senare alternativet tar ställning snarare än fungerar som ett sätt att sticka huvudet i sanden för svåra frågor.

Musik genomsyrar många sammanhang och kan givetvis ha en massa olika funktioner. Ibland blir jag provocerad – och irriterad på mig själv – över hur många musiker, konstnärer och festivaler som har en röst, en scen och en plattform att tala från, och som kunde ta ställning för exempelvis människors lika värde eller lyfta fram miljöfrågor, men som inte tar chansen.

Många sjunger, vem har något att säga? Om du har något på hjärtat säg det högt. Ju fler röster desto bättre hör man varandra i bruset.

Efter att ha nynnat “Låt det höras” i många dagar frågade jag husets sexåring vad låten egentligen handlar om. Efter ett antal “men pappaaaaa” informerade hon mig att “man inte ska viskas, om man har något att säga ska man säga så att alla hör. Men man måste också lyssna. Och då hör man hjärtat”.